

PRACOVNÍ SKUPINA IFRS 17

Zápis z jednání 1. 9. 2017

Účastníci:

Jaroslav Dufek, Pavel Finfrle, Dana Chládková, Lukáš Klouda, Ondřej Kudler, Jarmila Ranošová, Petr Sotona, Tomáš Strašák, Jiří Thomayer, Jiří Vojnar, David Zamazal

Agenda:

- Obecná diskuse
- Oblast „Level of Aggregation“
- Oblast „Contract boundary“
- Příští setkání

Diskuse:

Obecná diskuse:

- Vyřešit sdílený Excel – nelze editovat, zkusíme vyřešit. Pokud by to nešlo, případné dotazy by si každý udělal lokálně a Jirka Thomayer by to pak zagregoval a uložil na sdílené úložiště pro ostatní.
- Diskuze nad překladem „onerous“. Padli návrhy jako onerózní nebo ztrátový. Oficiální překlad je „nevýhodný“. Věříme, že ztrátový vyjadřuje podstatu věci také, nicméně používání pojmu onerózní bychom se vyhnuli.

Oblast „Level of Aggregation“:

- Prošli jsme si připravenou prezentaci, která shrnovala jednotlivé pasáže standardu, které se týkají „level of aggregation“.
- Probíhala diskuze ohledně jednotlivých issues:
 - i. Roční kohorty při transition – vzhledem k tomu, že je velký předpoklad, že nikdo nebude provádět full retrospective approach, není nutné toto téma řešit. Pokud by se ukázala potřeba se tím zabývat, otevřeli bychom toto téma později v rámci diskuse oblasti „Transition“.
 - ii. Obecně padly názory, že se alespoň z počátku se bude reportovat na co nejnižším detailu (co největší agregace). Důvody jsou tyto: jedná se o účetnictví, které musí být stíhnuté v určitém termínu; obecně bývá tlak na co nejnížší implementační náklady; vyšší agregace znamená méně vysvětlování výkyvů v dílčích výsledcích. Z pohledu společnosti bychom se později měli vyjádřit, co se podle standardu dá považovat za „minimum“ agregace.

Je možné, že v budoucnu si pojišťovna vyžádá větší detail, když v tom uvidí přínos a bude se jí lépe řídit byznys.

Důležité je zmínit, že požadovaná agregace dle standardu se týká pouze vykazování. Pro výpočet vypořádacích peněžních toků může být (a zřejmě bude) použita agregace jiná. Pokud detailnější, není žádný problém s agregací na vykazovací skupiny. Pokud bude ale méně detailní, je nutné vhodně nastavit pravidla pro rozčlenění na jednotlivé vykazovací skupiny.

- iii. Otázka je, zda je povolené/nakázané unbundlovat v rámci pojistné smlouvy. Například připojištění od hlavního krytí, různé LoBy na jedné smlouvě (např. povinné ručení od havarijního). Zatímco u životního pojištění není možné připojištění kupovat zvlášť, nedává unbundling ekonomický smysl. Navíc je tam často silná provázanost. U neživota se většinou produkty prodávají zvlášť a tedy možnost unbundlingu zde je. Otázkou je, co je myšleno „smlouvou“ (opravdu smlouva v klasickém pojetí, jednotlivá rizika, skupina rizik?). V případě neunbundlování v NŽP by se poté smlouvy mohly rozdělit na povinné ručení, havarijní pojištění a společné smlouvy povinné ručení+havarijní pojištění. Nicméně padly i názory, že by se reportovala jen jedna skupina. Jsou životní smlouvy včetně připojištění řízeny společně? Co když pojišťovna upravuje škodné procento na jednom úrazovém připojištění a řídí samostatně jeho profitabilitu? Nemělo by potom toto riziko být zvlášť? Obecně IFRS 17 přímo nevyžaduje jednotlivá rizika rozdělovat, ale také to asi nezakazuje. Obecně převládá názor, že standardně se připojištění oddělovat nemají, ale existují případy, kdy k tomu může vést obchodní model společnosti pro daný produkt.
- iv. Pokud máme stejné připojištění, jednou prodané společně s tradičním pojištěním a jednou s unit-linkem, může být jednou počítán dle BBA a jednou dle VFA. Což není žádný problém vzhledem k tomu, že obě metody na tomto produktu povedou ke stejnému číslu (u připojištění).
- v. Nevýhodné smlouvy v neživotě – například mladý řidič v povinném ručení – podle standardu by nejpravděpodobněji měly být vykázány jako nevýhodné smlouvy. Nicméně používáme-li premium allocation approach, předpokládá se obecně, že jsou všechny smlouvy na počátku ziskové (ne nevýhodné), pokud fakta a skutečnosti nenasvědčují opaku. Co jsou fakta a skutečnosti? Jestli bude smlouva zařazena do nevýhodných záležitostí také na alokaci nákladů (obvykle zřejmě bude alokaci nákladů řešit controlling).

Oblast “Contract boundary”:

- Prošli jsme si připravenou prezentaci, která shrnovala jednotlivé pasáže standardu
- Probíhala diskuze ohledně jednotlivých issues:
 - vi. Co je substantive obligation v definici hranici smlouvy? Je tam množné číslo „risks“ – co když každé riziko má jinou hranici na stejné smlouvě? Můžeme aplikovat hranici smlouvy na jednom riziku? Obecně převládá názor, že hranice smlouvy platí pro celou smlouvu a ne jednotlivá rizika. Pokud by společnost unbundlovala rizika, pak lze na takto oddělená rizika aplikovat jinou hranici smlouvy než na ostatní části smlouvy.
 - vii. BC162 (a) dává dobrý návod na hranici smlouvy u smluv, kde pojišťovna inkasuje pojistné na počátku pojištění vyšší k pokrytí případné ztráty v budoucnu (typické u pojištění kde výše pojistného je konstantní v čase, ale riziko se s časem mění). Pro tyto smlouvy se nejedná o důvodnou změnu posouzení rizika a nejedná se tak o hranici smlouvy.
 - viii. BC162 (b) tvoří rozdíl proti S2 definici hranice smlouvy. Při přecenění celého portfolia smluv místo jednotlivých smluv se podle IFRS 17 jedná o okamžik tohoto přecenění je zde hranice smlouvy. V S2 tato situace nesplňuje hranici smlouvy.
 - ix. BC164 - Hranice smlouvy by měla mít komerční podstatu (commercial substance). Pojišťovna by měla být prakticky schopná přecenit smlouvu (nejen možnost, kterou z určitých důvodů nevyužije). Tento paragraf dává možnost pojišťovně zdůvodnit neaplikování hranice smlouvy právě z důvodu komerční podstaty. Regulátor může oponovat, pokud pojišťovna v minulosti ukončovala připojištění z důvodů vyšších podvodů a tedy přecenění rizika na připojištění.

- x. Obecně došlo ke shodě, že v českém prostředí neočekáváme aplikaci hranice smlouvy na životní připojištění, která nejsou od hlavního krytí oddělena (viz. první oblast).

Příští setkání:

- Co když unit-linková složka je malá vůči pojistným rizikům na jedné smlouvě? Spadá potom pod VFA a jak definovat danou hranici?
- Skupina si potvrdila další dvě témata pro příští schůzku:
 - VFA a hodnotící kritéria
 - Náklady v IFRS 17
- Příští schůzka je naplánována na 6. 10. 2017